

ויחבקו. בקש עשו לנשכו ונעשה צוארו של שיש לך נקי וישקו של לא היה נשיקה של אמרת. ויבכו ולמה בכו מלא"ד ליאב שבא לחטוף את האיל התחילה האיל לננהו נכנטו שני הואב בקרני האיל וזה בוכה וזה בוכה הואב בוכה שלא יכול לעשו לו כלום. והאיל בוכה שלא יחוור ויידרנו. אף כך עשו ויעקב עשו בוכה על שנעשה צואר יעקב כשייש ויעקב בוכה שמא יחוור עשו וינשבנו. על יעקב דבתוכו אומר צוארכן מנדרל השן (סיל ר) ועל עשו נאמר שני רשעים שבת (מחליס ג'). אמר הקב"ה לישראל בעול' הזה הפלתי שונאים ולוותיך ואtan אדם תחתיך (יבנין מג):

וთצא דינה בת לאה

(ה) **ילמדנו** ריבינו מהו שתחזא אשה בעיר של זהב בשבת. כך שננו רבותינו לא תצא אשה בעיר של זהב ולא בטבעה שיש עליה חותם ולא במחט שאינה נקובה. ואם יצאתה בהן לר"ה הייתה חטא (צנת קול מילוי טלית חיימת) אבל לתוכ חצירה פטורה. רבנן אמרו את בחול אסור לצאת בהן לר"ה מפני שהם מטהבלים בה ובنم הוא לאשה. שלא נתנו תשכישין לאשה. אלא שתזהה מתකשת בהן לתוכ ביתה שאין נוחנן פרצה לפני הכהן ביותר לפני הגנב. אמר רבי שמואל בר נחמני ראה מה כתיב באיוב (ל"ה) ברית כרתוי לעיני ומה אתה עול בתוליה. ראה צורקתי של איוב ומה בתוליה שאדם רשאי להסתכל בה שמא ישנה לעצמו או ישנה לבנו או לאחיו לא נסתכל בה. באשת איש על אחת כמה וכמה. וכך צריכה אשה להיות יוושת בתוך הבית ולא תצא לרחוב שלא תבשל עצמה ולא תביא מבשול לבני אדם ונתחזו מסתכלין באשת איש. א"ר יהודה בר שלום. תדע לך שכן כתיב (גראחים ח') ויברך אותם אלהים ויאמר להם פרו ורבנו ומלאו את הארץ וככששה כתיב האיש כובש האש. ואין האש כובשת הארץ. הארץ כובשת את הארץ. שלא תצא ותנרטם תקלה לעצמה. **שרוי דינה בת יעקב** בשבייל שהיתה רגילה פרדרנית נרמה תקלה לעצמה. מניין

ממה שקראו בעין ותצא דינה:

ותצא

ען יוסף קרי לומס לחיו: [כך נקיה ויטקאו]. יכוליך המלא מפוזעה נירעם לטון נטיכה. ומינו גס כודלי נטקו וטל"כ נט פוה כחין ויטקאו. הכל רעיקר כונתו סיה לטיכה ולחר טנטט וכאו צינוי נטפן נלוונך וכטקו. והיינו דקהלער נקט נט לאטנו כי טעל פימה נטיקה טל חומת. וכל קהו טעל נטנק אלם נטכו: [טוליך מאנרגל הצען]. דמיי נטנקה טרעל וקהלער לא טיקיה נומלה חזק נטנקות צינוי מהויניס כמו טוליען ליענק. רכיא טוליען למונס קימן נטנס. (יפס):